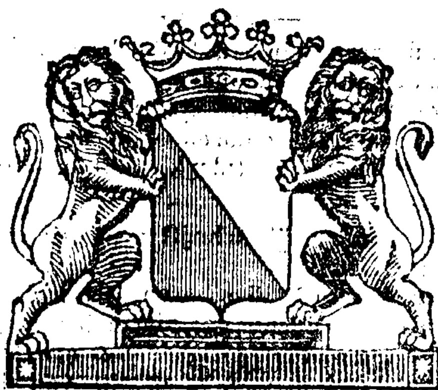
A°. 1837. UTRECHTSCHE COURANT. N°. 6.

VRIJDAG, den 13. Januarij.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht brengen bij deze ter kennisse der Ingezetenen, dat de Stedelijke Kasrekening over het jaar 1835, met den daartoe betrekkelijken Begrootingstaat, thans door Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie goedgekeurd zijnde, een en ander, ter voldoening aan Zijner Majesteits besluit, van den 1. Maart 1831 No. 14, te rekenen van Maandag den 16. Januarij 1836, gedurende den tijd van veertien dagen, uitgezonderd des Zondags, ten Stadhuize, Financiekamer, ter inzage van de Ingezetenen dezer Gemeente zal voorliggen, en wel van des morgens elf tot des namiddags ten één ure.

Utrecht den 12. Januarij 1837.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd.
H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, vt.
Ter ordonnantie van dezelve.
I. A. A. RAM.

De Persoon van *NIJS VAN DAM*, dienende bij het regement Lanciers, doch thans met onbepaald verlof, wordt opgeroepen, om zich onverwijld te vervoegen aan het Militair Bureau, ten Stadhuize.

Utrecht den 7. Januarij 1837.

Ter Ordonnantie van Heeren Burgemeester en Wethouderen der Stad Utrecht.
W. G. v. DYK, *L. S.*

OOST-INDIE.

BATAVIA den 2. September.

Berigten van Timor-Koepang behelzen, dat een groot gedeelte van het Chinesche kamp aldaar, in den morgen van den 9. Julij jl., is afgebrand.

Voorts schrijft men van daar, dat de Portugesche brik Velice Viana, komende van Deli, en bestemd naar Macao, in den nacht van den 22. Junij jl., op den hoek Pacola, zijnde de noordooster hoek van de Koepangbaai, gestrand is. Het is echter gelukt, om het vaartuig, na dat het gedurende ruim drie maal vier en twintig uren, op de rotsen gezeten had, in eene branding, die het naderen zeer gevaarlijk maakte, weder vlot te krijgen zoo dat hetzelve, na door de adsistentie der plaatselijke autoriteit in de rivier te Koepang gehaald, en aldaar vertimmerd te zijn, bij het afgaan van dit berigt, weder gereed was, om de voorgenomen reize naar China te vervolgen.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 3. Januarij.

Op Nieuwjaarsdag heeft de prins *van Metternich* een groot diner aan het korps diplomatiek gegeven.

— De prins *van Salerno*, oom van den koning van Napels, heeft ons ook verlaten, en is met zijne familie en gevolg, in 7 rijtuigen, naar Verona vertrokken. Hij zal op zijne terugreis de hertogin *van Berry* te Graz een bezoek geven.

— 5 pCt. Metall. 104$\frac{3}{16}$; 4 pCt. 99$\frac{1}{4}$; loten 223$\frac{9}{16}$; Part. 139$\frac{7}{16}$; Bankact. 1392$\frac{1}{2}$.

FRANKFORT den 9. Januarij.

Uit Napels meldt men, dat, toen bij het uitbreken van de cholera aldaar de meeste geneesheeren uit die hoofdstad de vlugt namen, een kapitein van een Zwitsersch regement, met name *de Young*, uit Solothurn, die in zijne jeugd de geneeskunde beoefend had, zich dadelijk heeft aangeboden, om de cholerazieken te behandelen, hetgene hij dan ook met een goed gevolg heeft bewerkstelligd. De minister van binnenlandsche zaken heeft dien edelen man bij zich geroepen, hem, namens den Koning, bedankt, en ter zijner beschikking gesteld de gelden, voor de verzorging der zieken afgezonderd. De aartsbisschop heeft dien kapitein-geneesheer een bezoek gegeven om hem namens de menschheid te bedanken. Toen de aartsbisschop bij den heer *de Young* kwam, vroeg hij: »*Om den menschenvriend, die zich zelven had opgeofferd, te spreken.*" En waarlijk dien naam verdiende hij, want hij heeft niet alleen zijn geld, maar zelfs zijne kleederen aan de zieken afgegeven. Eens trok hij, onderanderen, zijn jas uit, een om ongelukkige, die op een kleed of vel lag, waaruit het geheele bed bestond, er mede te bedekken en te verwarmen. Geheel Napels spreekt over het edel karakter van dien Zwitserschen officier, in deze omstandigheid aan den dag gelegd.

— De Koning van Zweden is ernstig ziek; even als de Koning van Denemarken. Den 3. Jan. had Zijne Deensche Majesteit nog de koorts.

— Nieuwjaarsdag is voor eenige bewoners der stad Neuchatel een dag van droefheid geweest. Twee jongelingen van 19 jaren oud, de hoop van hunne familien, die zich beide door hun liefelijk karakter onderscheidden, waren Zaturdag namiddag op de groote plas (marais) gaan schaatsen rijden. Zij reden tot Morat, van waar zij om 3 ure terugkeerden. Daar zij te ver waren gereden, overviel hen de donker, en zij verdwaalden op deze uitgestrekte plas. Vermoeid door in de sneeuw te rijden, gingen zij bij eene, aan den kant van dit water staande hut, uitrusten. Helaas! hier overviel hun de slaap, welke hunne laatste was. Hunne ouders vonden hen bevroren op de plaats, alwaar zij krachten meenden op te doen, om naar huis terug te keeren.

— In een onzer dagbladen leest men: *Napoleon* maakte van zijne soldaten baronnen, graven, prinsen, koningen. Waarom? Om dat zij geweer en sabel konden behandelen. Ik vind deze promotien zeer eigenaardig, om dat hij door gelijke eigenschappen Keizer is geworden.

FRANKRIJK.

PARIJS den 9. Januarij.

Volgens eenige onzer dagbladen, zoude tusschen Frankrijk en Engeland eenige reden tot onvergenoegdheid bestaan. Men meende te weten, dat het Londensche hof een geheim tractaat met het kabinet van Madrid had gesloten, geheel afgescheiden van het viervoudig verbond. Men laat onderzoek deswege doen en zal er zich tegen verzetten.

— Men houdt zich bezig, om troepen naar Afrika te zenden. Het 38e reg. van linie, te Orleans in bezetting, is naar Algiers bestemd, en alle vrijwilligers zijn aangeschreven, om zich bij dat regement te Orleans te voegen. De kolonel van het 51e regement heeft, namens zijn regement, aan den minister van oorlog geschreven, om mede naar Constantine te mogen trekken.

— Doordien eenige personen, welke als medepligtigen van *Meunier* waren gevat, weder zijn ontslagen, meent men, dat het hof nog niet geslaagd is, om het geheele komplot te ontdekken.

— Uit Bordeaux schrijft men van den 1. Jan.. »Eene ongelukkige gebeurtenis heeft eene fatsoenlijke familie dezer stad in rouw gedompeld. Gisteren namiddag wilde de heer *Senègre*, wisselagent, zijn geweer ontladen. Hij blies met zijnen mond in den loop; op dit oogenblik gaat het geweer af, en doodt hem in tegenwoordigheid van zijne jonge vrouw."

— Heden middag omstreeks een ure is de ballon van den heer *Green* opgestegen. Een klein getal liefhebbers waren tegenwoordig bij het gereed maken van den ballon, op de plaats van de kazerne *du Faubourg Poissonnière;* doch meer dan 50,000 menschen waren in de omliggende straten bijeen gestroomd, om de luchtreizigers te zien opgaan. Bij de opstijging vreesde men, dat het schuitje, waarin zich zes ondernemende mannen bevonden, bij het uitvaren van de haven schipbreuk zoude lijden. Een te zware last, zoo het scheen, deed den ballon van zijne regtstandige rigting, waarin hij opsteeg, wankelen; het schuitje haakte aan een uitstek van een gebouw, hetwelk nevens de kazerne staat, en was op het punt van om te slaan; doch het ontkwam het gevaar, doordien de steenen, waaraan het haakte, zich los lieten. Het steeg daarna op, doch steeds geslingerd wordende als in eene woeste zee, en verdween in eenen mist. De luchtreizigers hebben zeker door den schok groot gevaar geloopen, daar vier hunner hoeden op de plaats der kazerne zijn neergevallen. Twintig minuten na de opstijging, heeft men den ballon weder gezien; dezelve ging toen hooger en verdween ten tweeden male in een dikken mist, de rigting nemende naar het N. N. O.

PARIJS den 10. Januarij.

Gisteren zijn drie schrijvers van dagbladen voor het hof van assises verschenen, welke de regten van den koning der Franschen aangevallen hebben. De schrijver van *de Gazette de France*, de heer *Aubry-Foucault*, is, na eenige verdediging, tot vier maanden gevangenis en 3,000 francs boete veroordeeld. — Do redacteur van *la France*, de heer *Delisle*, heeft zijne eigene zaak bepleit en de heer *Berryer* heeft de verdediging van *la Quotidienne* op zich genomen. Na de verklaring der gezworenen, heeft het hof ook deze twee schrijvers veroordeeld, elk tot drie maanden gevangenis en 1500 fr. boete.

— Men schrijft uit Toulon van den 5. Jan.: »Het stoomschip de Stijx, kapt. *Grandjean de Fouchy*, hetwelk den 28. Dec. Algiers verlaten heeft, is dezen nacht op onze reede ten anker gekomen. Bij zijn vertrek, was het in en bij Algiers rustig. Van Bona en van Oran had men geene berigten: de koeriers van deze twee plaatsen waren door het slechte weder terug gehouden.

— De Russische graaf *Pozzo di Borgo*, de baron *Fagel*, gezant der Nederlanden, en de generaal *Sebastiani*, die uit Engeland is teruggekomen, zijn achtereenvolgelijk bij den Koning toegelaten.

— De Koning heeft heden een' brief van gelukwensching voor het behoud van zijn leven en van dat zijner beide zonen van den Koning der Nederlanden ontvangen.

— De academie van zedelijke en staatkundige wetenschappen van het institut heeft tot vice president gekozen, den heer *Droz*. De heer *Bérenger* is president van de academie voor 1837. In dezelfde zitting van Zaturdag heeft de heer *Renouard*, secretaris-generaal van het ministerie van justitie, eene memorie voorgelezen *sur la propriété littéraire*, welke met veel belangstelling is aangehoord.

— De discussien over het ontwerp van adres, in antwoord van 's Konings aanspraak, zijn gisteren in de kamer der pairs geopend. De HH. *de Dreux-Brézé* en *de Noailles* hebben van den kant der legitimiste partij, het ministerie aangevallen, als te veel voor Spanje gedaan te hebben. De heer *Cousin* daarentegen heeft het ministerie verdedigd en zelfs verweten, dat het te onverschillig was in de zaak der Koningin van Spanje, en voor haar te weinig deed. De hertog *de Broglie* heeft insgelijks het staatkundig systema van het gouvernement van Julij, ten opzigte van Spanje, verdedigd en de aanvallen van den hertog *de Noailles* daardoor verzwakt.

— De 4. batterij van het 9. reg. artillerie, in garnizoen te Valence, heeft last, om zich naar Ancona in te schepen. Deze batterij wordt door kapitein *Meissonnier* gekommandeerd.

— Uit Baijonne heeft men het volgend télégraphisch berigt van den 5. Jan.:

»Den 1. dezer hadden de beide strijdende partijen hunne eigene stelling: *Espartero* in Bilbao, de Carlisten tusschen Guadaleano en Miravalles; don *Carlos* bevond zich te Durango. *Villareal* heeft zijn ontslag verzocht en ook verkregen.

»De infant don *Sebastiaan* is benoemd tot opperbevelhebber; hij heeft tot chef van den staf *Moreno* en tot aide-de-camp *Villareal*. *Eguia* is benoemd tot minister van oorlog. — Het voorstel tot de directe verkiezing bij de Cortes is te Madrid met 88 tegen 63 stemmen aangenomen."

ENGELAND.

LONDEN den 8. Januarij.

De minister van binnenlandsche zaken heeft eene circulaire aan de leden van het parlement gezonden, om hen uit te noodigen, bij de opening, op den 31. Januarij, tegenwoordig te zijn.

— De stoomboot *Confiance* is gisteren naar Falmouth vertrokken, en zal van daar met 10,000 ponden St. aan boord naar Malta zeilen.

— Men spreekt om eene geregelde stoomscheepvaart aan te leggen tusschen Londen en Canton.

— Uit Nieuw-York zijn in Engeland eene verbazende hoeveelheid zijden goederen van Chinesche fabrijken, die uit China naar N.-Amerika waren gezonden, aangebragt.

NEDERLAND.

AMSTERDAM den 10. Januarij.

Met genoegen verneemt men, dat de Koninklijke Academie van Schoone Kunsten te Parijs, in hare zitting van den 10. December ll., bij volstrekte meerderheid van stemmen, tot haren Correspondent verkozen heeft, onzen Stadgenoot, den verdienstelijken heer *André Benoist Barreau Taurel*, geacht Plaatsnijder, en vijfden Directeur aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten alhier.

GRONINGEN den 9. Januarij.

Men verneemt hier met genoegen, dat twee onzer Godgeleerde Studenten eene eervolle onderscheiding aan de Leidsche Hoogeschool hebben verkregen, namelijk de heer *L. S. P. Meijboom*, aan wiens verhandeling eene gouden medaille door de Letterkundige Faculteit te Leiden is toegewezen, en de heer *M. van Staveren*, wiens prijsverhandeling door de Godgeleerde Faculteit aldaar eene loffelijke vermelding is waardig gekeurd.

DEVENTER den 11. Januarij.

Wij zijn op het punt, onzen verdienstelijken Lector in de Engelsche, Hoogduitsche en Italiaansche taal- en letterkunde te verliezen. De heer *Arend* aan ons Athenæum sedert tien à twaalf jaren met veel onderscheiding in die betrekking werkzaam, is geplaatst als Leeraar in de Engelsche en Italiaansche taal- en letterkunde aan het Koninklijk Instituut voor de Marine te Medemblik tot vervanging van den heer *Sanders*, thans aan de Militaire Academie eerste onderwijzer in de Fransche taal- en letterkunde.

NIJMEGEN den 10. Januarij.

Laatstleden Zaturdag overleed alhier de Hoog Edel Gestrenge Heer *Eiso Bergsma*, majoor ingenieur en kommandant van het korps mineurs en sappeurs, ridder van de militaire Willems-Orde. Eene zeer kortstondige ziekte maakte een einde aan zijn zoo nuttig leven. Niet alleen voor zijn gezin, maar voor zijne talrijke vrienden, voor zijn korps, dat hem vooral diep betreurt, was hij een zorgelijk vader, een ware vriend, een voorbeeldig chef. Het vaderland verliest in hem een ijverig, getrouw en uitmuntend officier. — Dezen morgen had de plegtige ter aarde bestelling van Zijn H. Ed. Gestr. plaats, welke met militaire eer, op de aan zijnen rang, als korps kommandant, verbondene wijze, geschiedde; eene talrijke menigte vergezelde zijn lijk naar deszelfs laatste verblijfplaats.

— De hoogte der Waal was den 7. Januarij, 3 el 12 duim, den 8. Januarij 3 el 10 duim, gisteren 3 el 23 duim, en heden 3 el 50 duim.

UTRECHT den 11. Januarij.

Het is een belangrijk verschijnsel, dat voor den Nederlander niet onaangenaam kan wezen, te zien, dat de heer *Martijn van Buren*, een afstammeling van de oorspronkelijke Nederlandsche planters, welke zich, ruim twee eeuwen geleden, in Nieuw Nederland vestigden, tot de waardigheid van President van de Republiek der Vereenigde Staten van Noord-Amerika is benoemd. Het pleit allezins voor zijne uitstekende bekwaamheden, wanneer op het oogenblik, dat de laatste van hen, die voor de bevrijding van hun Vaderland van het Engelsche juk hun bloed gestort hebben, als President dier magtige Republiek aftreedt, de heer *van Buren*, eene nieuwe reeks van opperhoofden opent. De nieuwe voorzitter, te Kinderhoek, aan de Hudsons- of Mauritsrivier geboren, herinnert zich niet slechts met veel belangstelling zijne Nederlandsche afkomst, daar hij tot de oprigters en ijverige voorstanders behoort van de *Benevolent Sint Nicholas Society* te Albany (voormaals *Oranje*) in 1827 gesticht, maar hij heeft tevens, toen hij een paar jaren geleden in Nederland geweest is, getoond, hoe waardig hem *het land zijner Vaderen* is. Te wenschen is het, dat zijne benoeming tot die hooge waardigheid van President der Republiek strekken moge, om de banden van vriendschap tusschen het Gemeenebest der Vereenigde Staten en Nederland nauwer toe te halen. Zouden wij dit niet eene gegronde verwachting mogen noemen, daar de nieuwe President *van Buren* met de aanzienlijkste mannen van ons Vaderland persoonlijk is bekend geworden, gedurende zijn verblijf alhier, en met die voorkomendheid is ontvangen, welke hij inderdaad verdient.

UTRECHT den 12. Januarij.

Bij besluit van den 10. dezer, heeft Z. M. den staatsraad Mr. *A. van Gennep*, als vice president van het Amortisatie sijndicaat eervol ontslagen, en is dezelve door Z. M. benoemd tot minister van Staat, en als zoodanig *ad interim* belast met de portefeuille van finantie.

— Wij vernemen, dat de heeren *Martin en Comp.* met hunne schoone menagerie, in den loop der volgende week alhier uit 's Hage zullen aankomen, alwaar zij gedurende derde halve maand aanhoudend door een talrijk publiek zijn bezocht geworden.

— Uit Harderwijk schrijft men ons van den 11. Januarij:

»Alhier zijn in 1836 geboren 181 kinderen, als: 90 zoons en 91 dochters, hieronder begrepen een tweeling en 10 dood-geborenen; overleden 125, als: 76 van het mannelijk en 49 van het vrouwelijk geslacht; gehuwd 29 paren."

— Te Leeuwarden zijn in 1836 geboren 741 kinderen, waarvan 407 van het mannelijke en 334 van het vrouwelijke geslacht; daaronder waren elf tweelingen. Overleden zijn 491 personen, waarvan 257 van het mannelijk en 234 van het vrouwelijke geslacht. Het getal huwelijken was 218 paren. Echtscheidingen 4.

— Te Middelburg zijn in het afgeloopen jaar geboren 546 kinderen, te weten 258 van het mannelijk en 288 van het vrouwelijk geslacht; overleden 456 personen, zijnde 207 van het mannelijk en 249 van het vrouwelijk geslacht, en gehuwd 159 paren. In het afgeloopen jaar zijn dus 90 personen meer geboren dan overleden; terwijl, uit eene vergelijking der laatste tien jaren, is gebleken, dat er 749 personen meer overleden dan geboren zijn.

— Te Sneek geboren 120 van het mannelijke en 119 van het vrouwelijke geslacht, te zamen 239 kinderen. Overleden 59 van het mannelijke en 67 van het vrouwelijk geslacht, te zamen 126 personen. Gehuwd 65 paren.

— Te Alkmaar zijn in 1836 geboren 327 kinderen, te weten 145 zoons en 182 dochters; overleden 304 personen, waarvan 148 van het mannelijke en 156 van het vrouwelijke geslacht; gehuwd 86 paren.

— Te Vlaardingen: geboren 150 zoons en 143 dochters, te zamen 293 kinderen; overleden 207 personen, te weten 106 van het mannelijke en 101 van het vrouwelijke geslacht; gehuwd 58 paren.

BELGISCHE BERIGTEN.

Het getal der belgische soldaten, welke in 1836 in hollandsche dienst zijn overgegaan, bedraagt (alleen uit het district Hulst) 85 man. Den 6. Januarij zijn uit dat district weder 5 man van ons leger naar Holland gedeserteerd.

— De *Messager de Gand et des Pays Bas* van 9. Januarij zegt: »Eergisteren is in de kerken te Brussel een *Te Deum* gezongen, om den Hemel te danken voor het behoud van de belgische revolutie, welke, twee duim lager geschoten, verloren ware geweest door een pistoolschot, in den persoon van *Lodewijk Philips*." De schrijver wil zeggen, dat het bestaan van Belgie geheel van het leven van dien vorst afhangt, gelijk Belgie dan ook niet anders is dan eene fransche provincie, met een' prefect van Frankrijk.

— Wij hebben ook medegedeeld, dat de grootste boom van Engeland door den storm van den 29. Nov. is ontworteld. De groote lindeboom van Winnezeele, in het kanton Cassel, heeft hetzelfde lot getroffen. Deze boom, welke verscheidene eeuwen telt, was 36 voet in den omtrek. In het midden van een plein staande, strekten zijne takken zich over de kerk, over eenige in den omtrek staande huizen en over andere boomen uit. De bewoners hadden voor dezen ouden boom dezelfde achting (*vénération*) als voor een oud gedenkteeken.

— Men meldt uit Oostende van den 8. Jan., dat de visserspink **Nooit Wel**, schipper *Lauwerens*, te Oostende te huis behoorende, dien dag uit zee is terug gekomen met 7 man, die hij daags te voren op zee gered had. Het was een gedeelte van het scheepsvolk van de Fransche brik **le Courrier du Ban**, kapt. *Bellanger*, geladen met meel, van Dieppe naar Marseille bestemd, welke den 5. dezer bij Goodwindsand is verongelukt, waarbij de kapt. en de kajuits-jongen zijn omgekomen. Zeven man hadden zich in eene boot gered, en werden den 7. bij West-Capel door schipper *Lauwerens* ontmoet en opgenomen.

BIJZONDERE BERIGTEN.

Parijs den 10. Jan. De beurs was gisteren zeer levendig, doch op het einde derzelve waren de fondsen flaauw. De 5 pCt. 109; 108,95. 3 pCt. 79,75. Napels 98,70. 85. Sp. act. 25½, ⅜. Pass. 6⅞.

»De prins *de Talleyrand* is weder hersteld; gisteren is hij bij den koning geweest, en heden zal hij een groot *diner diplomatique* geven.

»Dezen en den vorigen nacht heeft men een groot getal jongens opgepakt, die zich met rooven bezig hielden. De oudste had nog geen 15 jaren bereikt.

»Gisteren morgen heeft een kommissaris van politie, door het hof der Pairs daartoe benoemd, zich begeven naar de woning van *Meunier*, *rue mont Martre* n°. 24, om aldaar eene naauwkeurige huisonderzoeking te doen. Onder de voorwerpen, welke men in beslag heeft genomen, bevindt zich ook een hemd, welks merkteeken niet dat van *Meunier* is, en welk men hoopt, dat aanleiding tot meerdere ontdekking zal geven.

»Men heeft ook huisonderzoeking gedaan bij den heer *Duchateau*, officier der kavalerie.

»Een zestigtal gevangenen hebben in de gevangenis van Bourg eene poging tot ontvlugting gedaan. De planken waren van de bovenste tot de benedenste verdieping doorboord, en zoo een toeval het niet ontdekt had, zouden zij welligt ontkomen zijn.

»Het fabriceren van suiker uit kastanjes schijnt weldra, even als de suiker uit beetwortels, een belangrijke tak van industrie te zullen worden, daar de kastanjes meerder suiker opleveren dan de beetwortels."

REDEVOERING van den Heer H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, *uitgesproken in de vergadering der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, van Donderdag den 15. December 1836, bij de beraadslaging over de begrootingswetten voor 1837.*

Onder de voorwerpen van beschouwing, welke de beraadslagingen over de begrootingswetten aanbiedt, zijn er twee over welke ik mijne wijze van zien zoude gewenscht hebben aan U Ed. Mogenden voor te dragen; dan deze zijn door den geëerden spreker die mij is voorgegaan, zoo geheel in mijnen geest behandeld, dat ik overbodig zoude rekenen na dien spreker in een breedvoerig betoog over dezelve te treden.

Het eerste is de invoering der organisatie van de regterlijke magt, waaromtrent ik geheel in zijn gevoelen deele; die invoering is eene erkende behoefte, zoo als dit door een anderen spreker, den Heer *Tromp*, met zoo veel kracht van redenen aan U Ed. Mogenden is ontwikkeld; de geheele Natie verlangt dit, en het was juist omdat in de voorgedragene begrooting van uitgaven eene som daartoe bestemd, was voorgedragen, dat die begrooting mij des te aannemelijker is voorgekomen; en het is in verwaching van die invoering, dat ik mijne stem voor dezelve zal uitbrengen.

Een ander punt was dat der Hoogescholen: de instellingen van geleerdheid en wetenschap maken den roem uit des volks, zij verspreiden allerwege hunne heilzame vruchten, zij doen den Naam der Nederlanders eerbiedigen onder de volken van Europa; aan haar zijn zoovelen hunne vorming en opleiding verschuldigd, welke den Staat tot sieraad verstrekken. Ik deel volkomen in hetgeen die geëerde spreker over dit onderwerp gezegd heeft, hetwelk niet beter, niet juister, niet vollediger kan worden voorgedragen dan door hem is geschied.

Dan met opzigt tot een ander ontwerp door hem behandeld, kan ik met zijne beschouwing niet instemmen; ik kan niet deelen in zijne bezorgdheid over de uitwerkselen der graanwet, integendeel ben ik van gevoelen, dat zij volkomen aan haar doel beantwoordt, en dat de ondervinding nu reeds doet zien, dat de vrees dat zij alleen kwaad zoude doen zonder haar doel te treffen, niet is verwezenlijkt. Zij heeft reeds heilzame vruchten gedragen, zonder het gevreesde kwaad voor te brengen.

Een ander zeer belangrijk onderwerp is door dien geëerden spreker behandeld, het was dat, omtrent hetwelk ik mij had voorgesteld meer bepaaldelijk mijne wijze van zien te ontvouwen. De wet namelijk tot inkoop en aflossing van schuld. Ook hierin verschillen de uitkomsten mijner beschouwing van die des geëerden sprekers. Vergunt mij Ed. Mog. Heeren hieromtrent in eenige meerdere ontwikkeling te treden.

Aan geene der finantiele wetten, welke ter beraadslaging aan deze vergadering zijn aangeboden, is, sedert verscheidene jaren, een gunstiger lot te beurt gevallen, dan aan die over de aflossing en inkoop van schuld. — Doorgaans was de toetreding tot dezelve eenstemmig en zelden werd door eene levendige discussie voorafgegaan. Ik erken gaarne dat het eene moeijelijke zaak is over de verrigtingen van het Amortisatie-Syndikaat te spreken, dat het zelfs eenigzins gewaagd is zich in beschouwingen over dezelve te verdiepen, vooral bij de bereidvaardigheid van die instelling om de hand te leenen tot ontheffing der schatkist door het overnemen van betalingen, waartoe dezelve bij hare oorspronkelijke inrigting onverpligt was. Wanneer men dit onder het oog hield, kon men niet anders dan met zekere gerustheid die ontwerpen van wet goedkeuren, welke, ingevolge de voorstellen van dat ligchaam zelve, waren ingerigt; men moest het daarvoor houden, dat het zijne eigen krachten kennende, de uitvoering van zijne eigene voorstellen gemakkelijk konde daarstellen. Ik ontveins het echter niet, dat deze ons zoo zeer in moeijelijke tijdsgewrichten te stade komende bereidvaardigheid bij mij eenige schroomvalligheid deed ontstaan in het aannemen dier voorstellen. Volgens mijne wijze van zien, toch, was het pligtmatig, zoowel voor de instandhouding dier instelling, zoo lang zij moge duren, te zorgen, als voor

de belangen der schatkist. Het Syndikaat bekleedt eene zoo aanzienlijke plaats in ons finantieel stelsel, het hecht zich zoo naauw aan alle raderen van ons staatkundig bestaan, dat de overspanning zijner krachten bij mij steeds bezorgdheid verwekte; en schoon dan ook mijne stem bij die van de overige leden dezer vergadering voegende, is dit echter meermalen schoorvoetende geschied. Ik heb mijne beduchtheid niet geheel verzwegen, maar bij gelegenheid van een der voorstellen, om het Syndikaat met de betaling der volle renten te belasten, heb ik de gronden ontwikkeld, welke mij dit bedenkelijk deden voorkomen. Reeds bij de eerstvolgende gelegenheid bleek het, dat mijne vooruitzigten, dat deze hulp niet lang meer zouden kunnen verleend worden, werden bevestigd.

Ik moet ja, erkennen, dat het niet gemakkelijk valt, zich zeer naauwkeurige denkbeelden te vormen aangaande de uitkomsten der verrigtingen van dat ligchaam; doch het is mij toch bij de openingen, dien aangaande in den jare 1829 gegeven, blijkbaar geworden, dat wanneer men de wetten, bij welke hetzelve is opgerigt en uitgebreid, naauwkeurig onderzoekt, en de wereldkundig geworden verrigtingen van die instelling volgt, men vrij juiste begrippen vormen kan aangaande de waarschijnelijke uitkomsten derzelve; dat zij vrij naauwkeurig vooraf te berekenen zijn. Dit was het geval bij de opening daarvan in 1829 gegeven, welke zoo zeer strookte met de beschouwing in het procesverbaal der afdeeling van 1828, door twee thans nog naast mij zittende leden dezer vergadering nevens mij opgemaakt, en in het proces-verbaal dier afdeeling ingelascht.

Hierdoor werd mijn vertrouwen op deze instelling bevestigd, en dat is nog steeds hetzelfde; maar niet minder is mijne belangstelling in de onbelemmerde voortduring der voldoening aan eene hare menigvuldige en met het staatsbelang zoo naauw zamenhangende verpligtingen. Bijzonder na de gebeurtenissen van 1830, is het van belang geworden na te gaan welken invloed deze op die instelling moesten uitoefenen.

Ik beschouw dien invloed onder tweederlei oogpunt: 1o. wat de rentbetaling, 2o. wat de aflossing betreft. Het is, wat de eerste aangaat, een bij deze vergadering sterk aangekleefd gevoelen, dat er een groot maatschappelijk belang in de voortzetting der rentebetaling gelegen is; hierdoor wordt het crediet gehandhaafd, de waarde der kapitalen zelve blijft daardoor behouden, en wij hebben in de rijzing van den koers der syndikaat obligatien, welke zoo zeer was gedrukt, de goede gevolgen mogen zien van de voortgezette rentebetaling. Wij hebben daarom ter zijde gesteld de bedenking, welke uit de vermindering der jaarlijksche inkomsten dier instelling, door het gemis van de revenuen der in Belgie gelegen domeinen en der syndikaats opcenten aldaar voormaals geheven, aan de jaarlijksche inkomsten werd aangebragt. Wij hebben de opcenten uitgestrekt tot nieuwe sedert 1830 ingevoerde accijnsen; en daardoor getracht zooveel doenlijk te vergoeden hetgeen die instelling in Belgie verloor. En zouden wij ons niet mogen vleijen daarin zoo ver te zijn geslaagd, dat de rentebetaling door deze aanvulling van inkomsten, gevoegd bij de overige hulpmiddelen die het syndikaat door de teruggave van voorschotten bij de wetten van April van dit jaar zijn aangewezen, genoegzaam is gedekt.

Dan, aangaande de aflossing en inkoop van schuld, is de beschouwing mijns inziens van eenen geheel anderen aard. Vergunt mij hieromtrent in eenige ontwikkelingen te treden, en daartoe de onderscheidene bepalingen na te gaan, welke in de wet van December 1829 voorkomen.

Er waren bij die wet ten aanzien van de vernietiging van schuld aan het Amortisatie-Syndicaat opgelegd, twee verpligtingen:

1o. Om eene som van ƒ 768,350 te besteden tot aflossing van nieuwe 2½ percents W. S., krachtens onderscheidene wetten opvolgelijk gecreëerd, onder welke bijzonder die van 22. Augustus 1822 en 27. December 1822 eene aanzienlijke plaats bekleeden: deze onderscheidene creatien waren bestemd geweest, eensdeels om onvoorziene behoeften te dekken, anderdeels om de voldoening der zoogenaamde afloopende betalingen opvolgelijk te bewerkstelligen, en daardoor langzamerhand het kapitaal der werkelijke schuld terug te brengen tot dat van het oorspronkelijk Grootboek, bij de wet van Mei 1814 daargesteld.

2o. Om volgens art. 6 eene jaarlijksche som van ƒ 1,750,000 te besteden tot aankoop en aflossing van schuld.

De eerste dier verpligtingen had een bepaald doel, namelijk, om de zoogenaamde vlottende schuld langzamerhand te vernietigen.

Dan de laatste verpligting werkte over de geheele schuld in zijnen ganschen omvang, en dus niet alleen over de werkelijke schuld, maar ook over die van het syndikaat zelve.

Wanneer ik mij dan de vraag voorstelle: Was die verpligting onveranderlijk? Ontstonden er uit de wet eenige bepaalde regten voor de schuldeischers van den Staat, tot die aflossing en inkoop? Dan komt het mij voor, dat deze vraag in verband moet worden beschouwd met de dadelijke afscheuring van de Zuidelijke provincien des Rijks. Het is mij altijd toegeschenen, dat tot die aflossingen en inkoop geene verpligting bestond ten aanzien der schuldeischers; die aflossingen of inkoop immers was bij de wet, krachtens welke die schulden waren aangegaan, niet daargesteld; zij waren dus alleen in het belang van de Natie zelve welke daardoor eene ontheffing van lasten in het vervolg konde te gemoet zien.

Van dit beginsel uitgaande, is het mij steeds voorgekomen, dat daar het alleen de vraag was van staatsbelang en niet van regt, het al dadelijk bij de afscheuring der Zuidelijke Nederlanden in overweging had kunnen komen, de aflossingen en inkoop te staken, en wel:

1o. Omdat het mijns inziens beter ware geweest, in den stand van zaken tusschen Nederland en Belgie geene verandering te maken, zoo lang de partiele belangen tusschen deze voormalige gedeelten van het Rijk der Nederlanden niet door eene eindschikking waren geregeld;

2o. Omdat de schuldvernietiging door een gedeelte van het rijk het kapitaal der gemeenschappelijke schuld verminderde, waartoe het eene gedeelte niet ten voordeele van het andere moest worden bezwaard;

3o. Omdat de instelling van het amortisatie-syndikaat verstoken bleef van de helft zijner inkomsten, ten gevolge van de gebeurtenissen, en dus het gemeenschappelijk fonds de bijdragen miste van een der deelgenooten. Wel is waar, het syndikaat heeft eenige meerdere inkomsten uit de nieuwe sedert 1830 ingevoerde accijnsen, maar deze worden ook door Nederland alleen betaald, en zijn voor de rentebetaling onontbeerlijk, en hoezeer dan dit syndikaat daardoor meer gemakkelijk verkregen heeft tot de rentebetaling van hare eigene schulden, moesten, mijns inziens, deze nieuwe bijdragen toch niet worden besteed tot het doen van aflossing en inkoop van schuld.

Ik was voornemens geweest, deze aanmerkingen bij gelegenheid van de handeling der wet tot aflossing van schuld, bij de discussien in het midden te brengen, doch de algemeene bijval, welken die wetten steeds ondervonden, wederhield mij de eenige stem te doen hooren. Ik meende dit ook des te geruster te kunnen uitstellen, daar het syndikaat zelve, als zijne eigene krachten kennende, het voorstel deed, waarom het mij eenigzins gewaagd voorkwam eene verandering voor te dragen.

Dan, nu de gegeven openingen de bezwaren doen kennen, welke het syndikaat verpligten om van den betreden weg af te wijken, en dit de aandacht meer dan in vorige jaren heeft doen vestigen, heb ik gemeend mijne beschouwingen in het midden te moeten brengen.

Ik maak dezelve van toepassing:

1°. Op de aflossing van 1 millioen amortisatie-syndikaats 4½ pCts. schuldbekentenissen.

Het beginsel hetwelk ik zoo even heb ontwikkeld, heeft reeds zijne toepassing gehad, ten opzigte van art. 5 der wet van December 1829, daar de verpligting om de som van ƒ 768,350 tot wederinkoop der vlottende schuld te besteden, sedert de afscheiding van Belgie is opgeheven, en nu weder bij art. 2 der voorgedragene wet, ook voor dit jaar dezelfde opheffing is voorgesteld.

Maar is er dan meer reden om de aflossing en inkoop bij art. 6 der wet bepaald, en niet die van art. 5 derzelfde wet voort te zetten?

Ik heb reeds aangaande de verpligting daartoe ten aanzien der schuldeischers mijn gevoelen ontwikkeld. Maar bovendien, art. 6 der wet van December 1829 bestemt wel eene jaarlijksche som tot aflossing en inkoop van schuld, doch zij bepaalt niet, op welk gedeelte der schuld die aflossing zal werken, de aanwijzing daarvan moet jaarlijks geschieden; en er is ook daartoe noodig geweest eene jaarlijks herhaalde wetsbepaling. Dat er nu tot aflossing door het syndikaat zekere sommen kunnen worden bestemd, kan ik mij wel verklaren uit het terug ontvangen van gedane voorschotten; maar ik neem in bedenking te mogen geven, of deze aflossingen niet zouden behooren te worden bestemd, om aan de schatkist de voorschotten van rentebetaling van het zoogenaamd Belgische aandeel terug te geven; ik verklaar mij nader. Ten einde die voorschotten te kunnen doen, is een gedeelte der vijf percents inschrijvingen op het grootboek gecreëerd, door eene jaarlijksche aflossing van deze zoude die schuld jaarlijks worden verminderd. — Of wel, zoude die som niet kunnen dienen, om den overgang van uitgestelde tot werkelijke schuld, zonder verder bezwaar van de schatkist, te kunnen doen voortgaan? Dit laatste denkbeeld is bij de 4de afdeeling aangegeven; en indien dan het eerst geopperde eenige bedenking mogt vinden op grond van den aard van het syndikaat, als eene instelling welke nog gemeenschappelijk is, terwijl de 5 pCts. inschrijvingen eene eigene schuld is van Nederland, zoo zoude het gebruik tot overgang der uitgestelde in werkelijke schuld zich daarom te meer aanbevelen, daar het de strekking zoude hebben om het kapitaal der werkelijke schuld te houden op het oorspronkelijk bedrag. Volgens de wet van December 1829 zijn reeds aanmerkelijke sommen aan uitgestelde schulden en kansbiljetten vroeger door het amortisatie-sijndikaat aangekocht, onvervreembaar verklaard en bestemd om een gedeelte uit te maken van de jaarlijksche som van vijf millioenen werkelijke schuld: deze inkoop bedraagt gemiddeld over ieder jaar tot in 1849 twee millioenen, zoodat jaarlijks nog drie millioenen werkelijke schuld moeten worden ingekocht. Indien het tot aflossing bestemde millioen tot dien aankoop werd besteed, zoude het wel niet toereikende daartoe zijn, doch het zoude ongeveer twee derden daarvan kunnen bestrijden, en de aanvulling van het ontbrekende zoude geen zoo drukkend bezwaar voor de schatkist opleveren. Tot deze aanvullingssom zoude de jaarlijksche dotatie van het amortisatie-syndikaat gedurende dat tijdperk kunnen worden terug gebragt, mitsdien niet zijn ƒ 2,500,000 maar slechts ruim en vijfde van die som; hierdoor zou deze overgang, welke eene door de wetten vastgestelde verpligting is, onbelemmerd kunnen voortgaan en alzoo volkomen verzekerd blijven. Men hechtte in de 4de afdeeling veel aan dit denkbeeld, en dus heb ik het gewaagd hetzelve eenigzins nader te ontwikkelen, niet omdat ik nu hetzelve zoude willen in plaats stellen van de gedane voordragt, welke met de begrootingswetten in zoodanig onafscheidelijk verband staat, dat voor dit jaar dit denkbeeld daarmede onvereenigbaar is, vermits daardoor de verpligting zoude ontstaan, juist niet om de dotatie van ƒ 2,500,000 geheel op dezelve te brengen, maar toch eene zekere niet onaanzienlijke som, welke aan de vermindering van opcenten in den weg zoude staan, door welke de begrootings-wetten zoo zeer aannemelijk worden gemaakt. Het is dus slechts een dier denkbeelden welke der overweging waardig schijnen te zijn, en hetwelk ik dus gemeend heb, door eene breedere ontwikkeling te mogen uiteenzetten en te mogen aanbevelen.

En dit brengt mij tot het tweede punt der beschouwing van het gedane voorstel, namelijk, om een kapitaal van ƒ 3,761,000 werkelijke schuld in 1830 en 1831 aangekocht, nu tot den overgang van uitgestelde in werkelijke schuld te bestemmen. Ik erken dat, even als den meesten leden dezer vergadering, het hier voorgestelde ook mij zoo weinig behaagde, dat iedere andere voordragt aannemelijker schijnt te zijn. Onze reeds tot vernietiging bestemde schuld weder in omloop te brengen, heeft iets, hetwelk het crediet niet zeer bevestigt. Dan de zaak onder een ander oogpunt beschouwd zijnde, vinde ik geene genoegzame reden om het te verwerpen. Dit kapitaal toch is aangekocht in 1830 en 1831, en dus in het jaar der afscheuring van de Zuidelijke Nederlanden, en het daarop volgende jaar. Toen reeds was de toestand der zaken veranderd, de revenuen der Belgische domeinen en een gedeelte der syndikaats opcenten werden gemist; het stelsel van aflossing en inkoop was op den vroegen toestand gegrond. Veranderingen te maken in het kapitaal der gemeenschappelijke schuld, door vernietiging van een gedeelte van hetzelve, waren niet meer in overeenstemming met dien nieuwen bij de wet van Dec. 1829 onvoorzienen toestand; en ik zie niet waarom art. 6 dier wet niet had kunnen zijn geschorst tot na eene eindschikking over de gemeenschappelijke schuld.

Echter heeft men dien inkoop voortgezet door aankoop uit de middelen van Nederland alléén; men heeft dit kapitaal niet vernietigd, maar het is nog loopende op het grootboek ten behoeve van het syndikaat; en daarom vinde ik minder bezwaar om het nu te bestemmen tot verligting van Nederland, hetwelk anders de dotatie voor het Syndikaat tot den overgang van drie millioenen uitgestelde schuld zoude hebben moeten aanwijzen uit de middelen ter bestrijding der uitgaven.

En hoezeer ik dan dit voorgestelde middel niet oordeele het best mogelijke te zijn, vind ik echter dat het niet zoo zeer is af te keuren, in den gegeven stand der zaken, en vinde mij dus verpligt voor deze drie ontwerpen van wet mijne stem uit te brengen. (*Staats-Courant.*)

BOEK-BEOORDEELING.

NEDERLANDSCH-MAGAZIJN, ter verspreiding van algemeene en nuttige kundigheden.
Te *Amsterdam*, bij de Geb. DIEDERICHS.

Ieder kent het door de Boekhandelaars Geb. *Diederichs* te Amsterdam uitgegeven wordende *Nederlandsche Magazijn*, en ieder heeft met ons zeer zeker de opkomst en de uitbreiding dier nuttige onderneming toegejuicht, gelijk dan ook het voorbeeld van gemelde Boekhandelaren spoedig door verscheidene hunner confraters is opgevolgd, zoodat wij thans Magazijnen onder alle benamingen en formaten bezitten. Het nut dezer aangename en leerzame lektuur, niet zoo zeer voor de eigenlijke wetenschappen, maar tot het verspreiden en aanschouwelijk maken van veel wetenswaardigs, is te algemeen erkend dan dat wij het noodig zouden achten, zulks hier op nieuw te betoogen. Ook is het geenszints ons doel om eenige vergelijking te maken tusschen het *Nederlandsche Magazijn* en deszelfs opvolgers. Maar hetgeen wij hier inzonderheid waardig achten, om aan de aandacht onzer lezers aanbevolen te worden is een door de heeren geb. *Diederichs* uitgedacht middel, dat niet anders dan gunstig op hier te lande zoo lang ingeslapene houtsneekunst werken kan. Blijkens het prospectus namelijk, voor den vierden jaargang van hun Magazijn uitgegeven, zullen zij jaarlijks vier honderd guldens, te verdeelen in vier premiën, toekennen aan de beste houtsnede, die hun voor het *Nederlandsche Magazijn* zal worden geleverd, terwijl zij daarenboven ook nog de niet bekroonde stukken van de vervaardigers willen koopen. Het is ons in de daad aangenaam, dat de groote uitbreiding van het *Nederlandsche Magazijn*, de uitgevers in staat gesteld hebben een zoo schoon middel tot ondersteuning van dit kunstvak te baat te nemen.

ADVERTENTIEN.

(110) *,* Getrouwd:
JOHANNES ANTHONIE VAN OORT,
Officier van gezondheid der 2de klasse
bij de 8ste Afdeeling,
met
PETRONELLA MARGARETHA SOETERIK.
Leeuwarden den 11. Januarij 1837.

(111) *,* Mijne geliefde Echtgenoote, JOHANNA ANDREA VAN DER MUELEN, beviel heden zeer voorspoedig van eene welgeschapene *DOCHTER.*
W. H. J. CAMBIER VAN NOOTEN.
Lopik den 10. Januarij 1827.

(112) *,* Heden overleed ons dierbaar jongste kindje CONSTANTIA PETRONELLA, ruim vijf maanden oud.
A. VAN DER LEEUW, Cz.
Med. Doctor.
Amersfoort J. E. VAN DER LEEUW,
7. Jan. 1837. Geb. DE LOUTER.

(113) *,* Heden den 9. Januarij 1837, des morgens ten elf ure, is te Mijdrecht, in den ouderdom van 56 jaren, aan Leverziekte en daaruit gevolgde Waterzucht, overleden, tot diepe smart van haar Man, hare Kinderen, Bloedverwanten en Vrienden, Mejufvrouw GEERTRUI VAN WIERINGEN, Huisvrouw van den Burgemeester en Secretaris van Mijdrecht,
JACOB VERDAM.
Eenige kennisgeving.

(114) *,* Voor de veelvuldige bewijzen van deelneming bij het overlijden mijns waarden Echtgenoots CORNELIS DE RAADT betoond, betuig ik door dezen mijnen opregten dank.
De Wed G. DE RAADT,
Geboren VAN GORKUM.

UTRECHTSCHE SCHOUWBURG.

Hoogduitsche Opera.

(115) *,* De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat het hem na vele pogingen gelukt is, met den Directeur der Hoogduitsche Opera van Amsterdam een engagement te treffen, tot het geven eener VOORSTELLING op Donderdag den 19. Januarij 1837. De als dan te geven *Opera* zal nader bij billetten en in de volgende Courant worden bekend gemaakt. De buitengewone hooge kosten, welke voor deze *Voorstelling* worden vereischt, maken het den Ondergeteekenden noodzakelijk de prijzen der plaatsen met vijftig cents te verhoogen.
C. VAN LEEUWEN.
Utrecht den 12. Januarij 1837.

(116) *,* *Het Gemeente Bestuur van Tull en 't Waal*, als daartoe geautoriseerd, zal op Vrijdag den 3. Februarij 1837, des voormiddags om 10 ure, in het Gemeente Huis te Tull en 't Waal, ten overstaan van den Notaris VAN STRIJEN, residerende te Wijk bij Duurstede, publiek voor AFBRAAK verkoopen: De OUDEN DORPSTOREN van Honswijk, staande in gemelde gemeente, aan den voet van den Lekdijk.

(117) *,* Men zal op *Morgen* Zaturdag den 14. Januarij 1837, des namiddags ten 5 ure, in het Locaal der publieke Verkoopingen achter St. Pieter te Utrecht, in het openbaar veilen en aan den meest en genoegbiedende verkoopen:

1o. Eene HUIZING, met ERF en GROND en PLAATS, staande en gelegen te Utrecht, aan de Westzijde van de Pieterstraat, Wijk F. Numero 351.
Te aanvaarden 1o. Maart 1837. En

2o. Een HUIS en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de korte Minnebroederstraat, achter het Stadhuis, Wijk F. Numero 8.
Bij continuatie verhuurd aan G. VAN BEEK, om *f* 120 in het Jaar.

Breeder bij billetten omschreven en nader onderrigt te bekomen ten aanzien van het eerste perceel, ten Kantore van den Notaris DE GRAAF en omtrent het laatste perceel, ten Kantore van den Notaris VAN SCHERMBEEK en den Procureur VAN LEEUWEN, te Utrecht.

(118) *,* HOUTVERKOOPING, te Renswoude op Woensdag den 18. Januarij voormiddags elf ure in het Regthuis aldaar van 22 Perceelen buitengewone zware EIKEN- en BEUKEN-BOOMEN, een zwaren LINDEN-BOOM, 5 Perceelen WILGE- en PEPPELEN-BOOMEN, benevens 70 Perceelen zwaar EIKEN- en ELZEN-HAKHOUT.

(119) *,* Houtverkooping op *de Heerlijkheid* WULVEN, bij Houten, op Vrijdag den 20. Januarij 1837, des morgens ten 10 ure, (op Dag) tot 1. September 1837, van ongeveer 120 perceelen buitengewone zware IPEN-BOOMEN, en ruim 350 stuks ESSEN-BOOMEN, zeer geschikt tot werkhout en te water vervoerbaar.
De verkooping in loco, doch bij ongunstig weêr, ten huize van ADRIANUS DE BONT, Kastelein in *den Engel*, te Houten.

(120) *,* HOUTVERKOOPING, Op Maandag den 23. Januarij 1837, des voormiddags ten 10 ure, zal in de Herberg *de Zwaan*, te Zeijst, worden verkocht: Zware BEUKEN en SPARREN BOOMEN, benevens Eiken en BERKEN KAPHOUT, en 70 percelen SPARREN DUNSEL, bestaande in Bloemstokken, Tuin- en Wegwerkershout, — in het Voorbosch van Zeijst, op *Hoog Beek- en Rooijen*, en op *Wallenberg*.

(121) *,* De Notaris VAN MARIENHOFF, residerende te Wijk bij Duurstede, zal op Maandag den 23. Januarij 1837, des voormiddags ten 10 ure, ten Huize van *Mijndert Zomer*, Kastelein in de Herberg DE ROSKAM, te Houten, publiek aan de meestbiedenden verkoopen: Extra zware *Eiken, Iepen, Essen, Beuken, Willigen, Appelen*, en *Populieren* BOOMEN, alle geschikt voor Werkhout; alsmede eenige percelen HAKHOUT. — Alles staande en gelegen onder de Gemeenten van Houten en Schonauwen.

(122) *,* Men zal op Zaturdag den 4. Februarij 1837, des namiddags ten 5 ure, ten overstaan van den binnen Utrecht residerenden Notaris CLEMENT LENS, aan het Kantoor van Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter te Utrecht, Wijk F. No. 363, in veiling brengen:
No. 1. Eene HUIZINGE, ERVE, GROND en TUIN, staande en gelegen binnen Utrecht, in de Ambachtstraat, Wijk G. No. 382, kadaster sectie B. No. 29. En
No. 2. Eene HUIZINGE, ERVE, GROND en TUIN, staande en gelegen binnen Utrecht, in het Catharijnesteegje, Wijk A. No. 563, kadaster sectie B. No. 502.
Breeder bij billetten en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris CLEMENT LENS.

(123) *,* TE HUUR, met primo Mei aanstaande, een Kapitaal dubbeld Heeren HUIS, met ruime Kelders; grooten Tuin, Stal en Koetshuis, bij elkander gelegen op een der fatsoenlijkste standen dezer Stad; te bevragen bij D. F. VAN DER VLIET, Mr. Timmerman op het St. Janskerkhof, te Utrecht.

(124) *,* Men vraagt tegen de maand Mei in *eene der voorsteden van Utrecht*, EEN HUIS TE HUUR, voorzien van vier à vijf KAMERS, benevens een TUIN; adres bij den Uitgever dezer Courant onder La. X.

(125) *,* TE HUUR twee GEMEUBELEERDE KAMERS, Wijk H. No. 504, *Voorstraat, te Urecht*. Ardes aan het Bureau dezer Courant.

(126) *,* HEINRICH LöWENSTAM en Cp. in PELTERIJEN van Rotterdam, berigten hierdoor het geëerde Publiek, dat zij nog slechts eenige dagen uitgepakt blijven in den Gouden Leeuw, bij VAN EIJK, bedankende hunne begunstigers voor hun gegeven vertrouwen.

(127) *,* De Ondergeteekende maakt bij deze bekend, dat de vroeger aangekondigde *inteekening op eenige door hem uit te geven Leerredenen over minbehandelde teksten* voorloopig nog eenigen tijd blijft geopend, en dat hij daaromtrent zich verstaan heeft met den Heer Boekhandelaar G. J. VAN TERVEEN, die van de bevordering derzelve dan ook bepaaldelijk zijn werk maakt en aan wien particulieren, zoo wel als Heeren Boekhandelaren binnen deze stad en den omtrek, verzocht worden, hunne verdere, niet bij den auteur zelven ingezondene, opgaven te doen. Zich en het door hem voorgestane FONDS VOOR WEEZEN, OUDE MANNEN EN VROUWEN *bij zijne Gemeente* blijft hij bij voortduring aanbevelen in die welwillendheid en begunstiging zijner geëerde stadgenooten en vrienden der onderscheidene belijdenissen, waardoor men het, in betrekking tot gedachte onderneming, aanvankelijk reeds zóó verre heeft mogen brengen, en welke een gedenkteeken van onderlinge verdraagzaamheid en te gemoet komende liefde helpen stichten, dat aan onzen tijd voorzeker niet dan tot eer strekt.
Utrecht J. DECKER ZIMMERMAN,
10. Jan. 1837. *Evang. Luthersch Predikant.*
NB. De prijs van elk stukje is, bij inteekening, *f* 1,90.
Met 3 à 4 stukjes wordt de verzameling *stellig gesloten.*

BOEKENVERSLAG

TOT AANWIJZING VAN DEN INHOUD EN DE STEKKING VAN NIEUW UITKOMENDE WERKEN
zonder Recensie.

(128) *,* Op algemeen te kennen gegeven verlangen zal de tweede jaargang van dit, in zijne soort, eenig Tijdschrift, voortaan niet meer met *twee* losse vellen om de maand, maar met *zes* ingenaaide, en van omslag voorziene, vellen drukś om de drie maanden, aanvang nemende met de maand Maart, worden uitgegeven bij den Boekhandelaar F. P. STERK, te *Breda*, tegen den prijs van slechts *f* 3,60 voor den geheelen Jaargang; bestellingen daarop kunnen bij alle Boekhandelaren en bij de meeste Postdirecteuren gedaan worden, tot den 15. Januarij 1837. Van den eersten Jaargang van dit Tijdschrift, aanvangende met 1o. Mei 1836, uit welke de geheele onpartijdige en volledige bewerking kan blijken, zijn nog ingenaaide exemplaren tegen den prijs van *f* 2,40 alom verkrijgbaar.
Door bovengenoemden Boekhandelaar zal op 16. Januarij 1837 ten zijnen huizen worden verkocht eene aanzienlijke verzameling van BOEKEN, in onderscheidene Talen en Wetenschappen, onder welke vele zeldzaam voorkomende werken, eenige KAARTEN en PLATEN, eene zeer goede Kunstdraaibank met eenige instrumenten; drie Electriceer Machines; eene bijzondere groote Telescoop. Alles is Zaturdag den 14. Januarij voor een ieder te zien. Catalogussen worden op franco aanvrage franco (*gratis*) toegezonden.

DOORZIGTKUNDE.

(129) *,* Bij alle Boekhandelaren zijn voorhanden berigten van Inteekening op een werk, getiteld: *Verhandeling over de* VEREENVOUDIGDE DOORZIGTKUNDE, *naar het Fransch van Le Breton*, waarvan de inteekeningslijsten ook bij den Ondergeteekende te verkrijgen zijn. *Zullende de Inteekening gesloten worden op den 1. Maart aanstaande.*
Utrecht den 12. Januarij 1837.
L. E. BOSCH.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, den 11. Januarij. 1837.

				Gebl.
NEDERLANDEN.				
Werk. Schuld . . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	54 à $\frac{1}{2}$	$54\frac{3}{8}$
dito . . .	5	»	$101\frac{1}{2}$ à 2	$101\frac{7}{8}$
Rest. Uitgest. dito .		»	1 à $\frac{1}{16}$	
Kansbilletten		*f*	$23\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{4}$	$23\frac{7}{16}$
Amors. Sijnd. . . .	$4\frac{1}{2}$	pCt.	95 à $\frac{1}{2}$	$95\frac{1}{4}$
dito . . .	$3\frac{1}{2}$	»	$78\frac{1}{2}$ à 9	$78\frac{3}{4}$
H. Maats. op de resc.	$4\frac{1}{2}$	»	183 à $4\frac{1}{4}$	$184\frac{1}{8}$
dito Neg. 1835 . .	$4\frac{1}{2}$	»	$102\frac{1}{2}$ à 3	
Oost-Ind., Leen. 1836	4	»	$88\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$	$88\frac{1}{2}$
FRANKRIJK.				
op de Rescontre . .	3	pCt.	$79\frac{1}{2}$ à 80	
RUSLAND.				
bij Hope & Co. . .	5	pCt.	$103\frac{3}{4}$ à $4\frac{1}{4}$	104
dito 1828 en 1829 .	5	»	$103\frac{3}{4}$ à $4\frac{1}{4}$	104
Ins. op 't Grootb. .	6	»	$65\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{4}$	$65\frac{1}{2}$
dito Certificaten . .	6	»	$67\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$	$67\frac{3}{4}$
dito dito in Londen .	5	»	$99\frac{3}{4}$ à $100\frac{1}{4}$	
dito dito in Hamburg .	5	»	$99\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{4}$	$99\frac{1}{2}$
dito Neg. 1831 en 1833	5	»	$94\frac{3}{4}$ à $5\frac{1}{4}$	95
PRUISSEN.				
in Londen	4	pCt.	102 à $\frac{1}{2}$	
dito Aand.		*f*	$113\frac{1}{2}$ à $14\frac{1}{4}$	$113\frac{3}{4}$
SPANJE.				
Neg. 1835 bij Ard. .	5	pCt.	$24\frac{3}{4}$ à $5\frac{1}{4}$	25
Passive		»	$7\frac{1}{4}$ à 8	$7\frac{5}{8}$
Uigt. Schuld		»	9 à $\frac{1}{4}$	$9\frac{1}{8}$
Don Carlos 2e. Neg.	5	»	$5\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$	
OOSTENRIJK.				
Obl. bij Goll & Co. .	5	pCt.	102 à $\frac{1}{2}$	$102\frac{1}{4}$
dito	4	»	$93\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{4}$	$93\frac{1}{2}$
Oblig. Metal. . . .	5	»	100 à $\frac{1}{2}$	$100\frac{1}{4}$
dito	$2\frac{1}{2}$	»	54 à $\frac{1}{2}$	$54\frac{1}{4}$
Bank-Actien . . .	3	»	*f*1665 à 70	
Aandeelen *Fl.* 500 . . .		-	711 à 13	712
dito . - 250 .	4	pCt.-	422 à 25	
NAPELS.				
Certificaten . . .	5	pCt.	$90\frac{1}{2}$ à 1	
dito in Napels . , .	5	»	$92\frac{1}{2}$ à 3	
dito in Londen . .	5	»	$99\frac{1}{8}$ à 100	$99\frac{3}{4}$
Tavoliere Bank . .	$3\frac{1}{2}$	»	64 à 5	
DENEMARKEN.				
in Londen	3	»	$73\frac{3}{4}$ à $4\frac{1}{4}$	
POLEN.				
Aandeelen		*f*	$122\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{4}$	$122\frac{1}{2}$
GRIEKENLAND.				
in Londen	5	pCt.	$21\frac{3}{4}$ à $4\frac{3}{4}$	22
dito Coupons		*f*	$3\frac{3}{4}$ à $4\frac{1}{4}$	$3\frac{7}{8}$
Braz. in Lond. . .	5	pCt.	$85\frac{3}{4}$ à $6\frac{1}{2}$	$86\frac{1}{8}$
Col. in dito . . .	6	»	$18\frac{1}{4}$ à 19	$18\frac{7}{8}$
dito Coupons		*f*	4 à $\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{4}$
Peruanen	6	pCt.	$14\frac{1}{2}$ à 15	$14\frac{3}{4}$
dito Coupons		*f*	3 à $\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{4}$
Mexican. *L* 100 . .	6	pCt.	$24\frac{3}{4}$ à $5\frac{3}{4}$	25

De Prijs der BOTER te Leeuwarden, den 6. Januarij, *f* 36,00 à *f* 37,50.
De In- en Uitlandsche ROGGE en TARWE was dienzelfden dag: Rogge *f* 159,75 het Last. — Tarwe *f* 7,65 de Mudde.

TE UTRECHT, BIJ *L. E. BOSCH*, & Co.